

Перша прогулянка

Леопольд Стафф

Леопольд Стафф
Перша прогулянка

Перекладач: Р.Лубківський

Джерело: 3 книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Дружині

Ми знову житимем у своїм домі,
Ми по своїх ступатимемо сходах.
Це мрії, лиш тобі й мені відомі,
Про них ще шепче вітер по городах.

О, не дивись на ці сумні руїни,
Не плач. Хоч сльози жінці притаманні...
Живем, а смерть грозила щохвилини.
На передмістя вийдімо туманні.

Нема трамвая. Знищена зупинка.
Он під стіною в темному розломі
Торгує бубликами бідна жінка...
Ми знову будем жити в своїм домі.

Пусті музеї, замкнені крамниці.
Життя існує тільки в антиподах.
Бідак з пуделком. Замість віч — очниці...
Ми по своїх ступатимемо сходах.

Тремтиш... Ти змерзла? Обгорнися шаллю.
Без ніг, без рук, укриті лахманами,
Сидять каліки навколо шпиталю.
Ось бачиш: поле. Місто вже за нами.

Лежать побиті звалені паркани.
Якийсь уламок — забавка дитині.
Пере в подвір'ї жінка шмаття дроне,

Співає дзвінко півень на бантині.

Кіт на паркані мружить око сонне,
Зустрілись люди і ведуть розмову...
Іще задзвонять радісно бідони,
І печиво в кіосках буде знову.

Переживем в розрусі і погромі,
І оживем по ранах всіх, по шкодах...
Ми знову житимем у своїм домі,
Ми по своїх ступатимемо сходах.